

[H. Larsen (Bjerre)]

nøje overvågelse af, at de meget store midler, der fordres for at gøre vort land attraktivt at leve i, forvaltes med den yderste omsorg? Jeg tror, at den enighed er fuldt ud til stede i det høje ting.

Derfor er det særdeles værdifuldt på dette grundlag og med kendskab til nu snart en del yderst grundige og indgående revisionsberetninger at kunne fastslå, at i betragtning af de milliardbeløb, som formidles over statsregnskabets paragraffer, er denne omsorg i almindelighed til stede. Dette hovedindtryk må på enhver måde bevares, bevares og opnås gennem en agtsom revision, og selv om det måske kan volde ubehag, at u hensigtsmæssige dispositioner drages frem i offentlighedens søgelys, så er det både rigtigt og nødvendigt, fordi selve det gunstige hovedindtryk af en lydefri forvaltning forstærkes, når man ser, at alvorlig påtale trods alt kun omfatter en begrænset del af de meget omfattende udgifter, som staten har.

Men det høje ting bør ikke lades i tvivl om, at en stringent overholdelse af bevillingspraksis stiller ministerier og deres stab af embedsmænd på ofte yderst hårde prøver, og det er mit indtryk, at folketinget på én gang kunne befordre både arbejdslyst og arbejdsglæde og spare endog meget væsentlige udgifter, hvis en smidigere form for bevillingssystemet kunne etableres. I et sådant smidigere system, som jeg forstår at vor finansminister er en god eksponent for, vil det styrke folketinget i dets uafhængighed, hvis man undlader enhver sammenblanding af lovgivning og administration. Man får nu engang ikke brændt fingrene, når man holder dem fra den kogende gryde.

Ved gennemgang af statsrevisorernes tilrådsbetænkning fremkaldte det opmærksomhed, hvad der stod at læse om det nedsatte udvalg vedrørende det kgl. teaters økonomiske forhold, hvori revisionsdepartementet er indtrådt. En revision har nemlig også en konsultativ side. Ethvert firma ved, hvilken nytte man kan drage af sin revision; den kan stå én bi med både råd og dåd. Når vi naturligt ivrer over revisionens jagtmarker, så er det ikke uden rimelighed at skænke den tanke opmærksomhed, at det er nu engang bedre at forebygge end at helbrede. Enhver rådslagning mellem revisio-

nen og de ansvarlige instanser for at nå frem til målet: en fejlfri forvaltning af vore statslige midler, må forekomme både rimelig og nyttig.

Når det næste statsregnskab, altså regnskabet for 1963-64, foreligger, står vi i det høje ting med det første regnskab hvilende på budgetter udformet efter den dag, da folketinget i fuld enighed stod fast i beslutningen om bevillingernes overholdelse, og derfor må det være rimeligt allerede nu at sige: der vil næppe være nogen lynafleder på Christiansborg slot, hvis alvorlige overskridelser findes på kommende statsregnskaber; lynet vil uhindret søge direkte mod den pågældende paragraf.

Med fremlæggelse af denne betænkning og forslag til folketingsbeslutning angående statsregnskabet for 1962-63 er et betydningsfuldt mål blevet nået, idet tinget, jeg tror for første gang, har kunnet tage stilling til et statsregnskab for en periode, der ikke ligger mere end et år tilbage. Det er mig særdeles kært ved denne lejlighed, hvor det er sidste gang, den højtærede formand bivåner begivenheden, at give udtryk for taknemlighed over for den højtærede formand, hr. Gustav Pedersen, fordi han i sin egenskab af statsrevisor har presset på for at få disse anliggender ind i det rette leje. Nu er det meget betydningsfulde mål nået, at folketinget kan godkende statsregnskabet på en af sine sidste mødedage, før sommeren giver pause i lovgivningsarbejdet. Det er særdeles rimeligt at lade statsregnskabets godkendelse danne punktum.

I vore bestræbelser for at overholde grundlovens § 46, stk. 2, om bevillingspraksis er det af stor værdi at kunne virke ud fra en enig opfattelse i det høje ting, og derfor er det mig en ære på et enigt udvalgs vegne at indstille statsregnskabet til godkendelse, således som det er forelagt os af de valgte statsrevisorer.

P. E. Eriksen: Jeg vil gerne stille mig bag det ærede medlem hr. Larsen (Bjerre) i den redegørelse, han har givet her på et enigt udvalgs vegne. Jeg tror, jeg har udvalgsmedlemmerne bag mig, når jeg siger det ærede medlem tak for den grundige og gode drøftelse, vi har haft, og for det arbejde, udvalget har gjort for at